

De summa trini. et fide catho.

Ti. I

fune multe. et in his que decreta apponuntur. de elec. ca-
llig. 2 vlo. 2 c. in pleris. vel que excludunt. de era. et q-
li. et hi qui de regu. vr. pfectores. Circa hoc scendum est
q- constitutiones concilij: tunc non omnes fu- rint i co-
dito publicare: tamen postea de facio fuerunt publica/
te: 2 spaz habi/
ta copia: 2 lo ha
bedat q ligaret: b chs et scholis. **D**ata aut
et q pauis alio*s* et nton. viii. kalendas nouem-
bris pontificas nostri ans.
no secundo. **D**e summa tri-
nitate et fide catholica.
Clemens quintus in concil-
lio vii. fatetur concilium
vnicum dei filium in essentia
dei eternaliter subsistentem;
verum corpus humanum as-
sumplisse de virgine: et in eo
passum etiam mortuum lan-
cea perforatum: approbans i
hoc ordinem quem tradidit
euangelista Johannes. Se-
cundo reprobat hereticam
indicat doctrinaz que habez:
et substantia anune rationa/
rum

cociliu*s* vel Clemens: et verbū statuo designat rem pfecta-
re. de ver. signi. In his. cu*m* cor. ergo ligabat post re-
pus limitatu*s* a iure. Nec no*n* appareat nec feratur q dñs
Io. de his cōstitutionib*s* fecerit altia publicationem
in audiencia. ergo innuitur iam facere: sed h̄ dicere m̄l/
tos illaqueat. et

Uerbi seu intellective vere et per
humani corporis no*n* sit for-
ma. Tertio assertens et confi-
dendū unum baptismū: sicut
vnū deum vnā fidem appro-
bat op*i*. que habet illud con-
fetti etiā parvulis q ad habi-
tum informantē gratia et vir-
tutes. b.d. Jo. an. ca. I

E Idei
catholice su-
damēto pter
qd teste apo-
stolo: Memo-
pot aliud ponere firmi*s* inhe-
retes: aperte cu*m* seta matre ec-
clesia cōfitemur vnigenitum

maxim pōderas
et pfectiōib*s*
de vi. et honore.
ri. qm. de sepul-
c. j. de statu mo-
na. c. j. et de reli-
dom. c. j. de ful-
c. j. quas id res-
tendo multi cles-
tic et infiniti res-
ligatos ligati dī-
cent. Itz sonae
in absurdū dices
re q ligaret con-
stitutiones q oe-
culabat: quare
benignius vides
rek id qd in pñ-
glo. dixi: Quasi
hls perplexitat. 1. Cor. 2:
bus ponderatis
dñs Jo. hoc no-
luit per h̄ sbum
de cetero: q tpe
hui*s* date sit ipa-
re Clemens: q licer illas publicare fecerit: illas nō nō
dedit: qd patet: q supra dicit q dare decreuerat: h̄ su-
um pfectū non iplete: qd satiſſect. Nec sic dicta su-
man in modi collariis no*n* diffinitiōib*s*: quā hoc casu
p̄ditor facere posser: nō glosator. **A** In scholis. De
hls verbis dlc vt. 5. i pfectio Greg. in v. glo. Jo. an.
b **C** Circa hac dāa vde qd no*n*. In s. vi. li. super
eius daca. **C** Nouēbris. Quare mētia iste sic deno*s*
minez: dīcā. j. de ret. et vene. san. si dām. h. licer tgitur.
d **P** Pontificatus. Qui incepit nonas. i. qnto dle se/
pēbris anno domini. **D** ccxv. quis die consecrat
fute Benedetus et coronatus: licer p̄s fuerit electus
septima augusti. et p̄ hoc patet q rardauerat mittere
pfectiōib*s* has feri p. viii. mēles post coronacionem.
Et hec est causa quare suplus se excusauit Jo. an.

De summa trinitate et fide catholica. Circa ru-
bicas hulus volumina non continuandas repete qd
no. c. i. li. vi. quod etiā hic fortius locum habet: cum h
volumen nō emanauerit sub no*n* li. vi. pfectio dīc.
et licer hac rōne viderent cōstitutiones Grego. cōpilar-
onts. 2. vi. allegante in hoc volumine fm sua materi-
as. pur. s. et homines tamē allegabo: vt. 5. exq*s* in altera
illarum cōpilationū hec inseri nō mandat.

E Idei catholice. **P** artes patet. Secunda Diuissio
ib: Porro. Tertia ib: Ad hoc. Item hec p̄t
ma pars facit tria. Primo facetur erernā di-
uinstrat̄em christi. Secundo veram humanitā
rem ipsius. Tertio ipsius passionem et mortē et figurā
inducens ordinē approbat: quem de plagiis ponit euā
gelista Johannes. **E** Fundamento. Quod est chil-
lus. **F** Apostolo. j. ad Chorin. iij. et concor. j. q. i. cū
Paulus de presb. non bap. c. fl.

G **U**nigenitū. Ut dicit Anselmus in sancta trinita-
re: Quārūlber parū inconveniens est impossibile: q
sipater alium filiū genuisset: ille per omnia simili esse

De sum. trini. et fide catho.

Ti. I

ad celandum misterium qd dic ut. xxvii. q. ii. h. ii. t. c. Inuen
tatio. Thalamo: Id est cubiculo vel vreto.
b. Hypostasis. Greci codice me vnuit h. noic hyposta
sis q. nos vnuim h. noic psona de h. noic. i. sen. xxiij. et
xvi. d. Hypostasis aut coponit ab hypos qd est sub. et
statis qd est star?

v. stas. et d. h. hy
postasis qd est h. stas.
ia irreligata si
ue forma. s. form
dialis materia. et
d. qd habet substa
re ob accidet
bul. et oia accidet
ita ad se recipit
a nullo tñ. infor
mat fm Hugo.
c. Natura. seq
vera h. uana Jo
ban. an.

b. d. Omnim.
Quo ad sufficien
tiati. qd ad effic
cia p. pdestinat
em. d. de cose.
B. s. d. i. j. semel. ü.
e. Cruc. In
h. bulbis. s. me
moria videm in
singula pectula
rb. ecclia depi
eram crucem in al
ium erigit. cele
biam. eti. setu
inuenientis ipsi.
de p. s. i. iii. cru
cis. Dicit Aug.
Cru. qd erat sup/
plum latronum: nunc transit ad frontes imperatorum
si tatu honoris deus s. consule supplicio suo: qd ferret
furo suo. Inter alia sunt quadruplex causa quare chri
stus crucis morie elegit. Primo ut in illa pendens in
mo inter deum et hominem mediatorum ostenderet. et
sunt; sic no. i. ad Thimo. h. j. t. x. di. quoniam. Secundo ut da
na que obuenerant per lignum primis parentibus ve
luti per lignum crucis restauraret. Tertio ut diabolus
qui per lignum vincitur per lignum superaret. et hec
duo Gregorius exprimit in p. fortione de cruce. Qui salu
tem humani generis t. de qua de cose. d. i. inuenim.
t. de ret. t. vene. san. si dominus ante mediu. Quarto
ut euideretur ostendere p. qd restaurans patiebatur. s. pro
super angelorum ruinis replendens. pro instis de limbo
edoceditur. p. amicti colliguntur et adiuuandis. p. intime
reconcilianda. Primus designatur p. brachii supius.
Secundus p. inferius. Tertius per dextrum. Quartus p.
sinistrum. Fertur eti. a. crucis quatuor genera lignorum
habuisse. s. cedrum in stipite. palmam in polo. p. longum
cypriuum. in ligno ex transfixo olivam. In tabula sua
datus per crucem loco quarti brachii. et datur versus. Ligna
crucis palma cedrus cypriuum oliva. Et quo pp. sitra
res lignos bene coueniant instae theologi qd omittit.
D. de conse. dis. ii. timorem. g. Proficiunt/
bus. Separatim. de hoc de conse. dis. ii. c. i.
h. Aqu. Et fuit vera aqua. de quo satis d. cele. mis.
in quadam. et fuit aqua regenerans. ita saugus re
demptiois. ut ibi. l. Et imaculata. Ad Eph. v. a.

fluen. k. Sicut. Ponit figura quod etiam inducebatur
hosti. de cele. mis. in quadam. s. p. hoc. l. Soporari.
Ergo dormitio adeo et mors christi puentur in figura: si
cui suentulus in figura vigilans et viuens. si de latere er
go viuens debuisset formari p. iunx: e contra de latere vi
gilans fulset eius formata.

m. Formata.

Bess. q.

n. Apostoluz.

Ad Roma. v.

post medium.

Job. 19. l

c. Ezechiel. i.

c. t. xvii. in prim.

p. Job. 19. h. cre.

i. liij. Home. sup

Ezech. s. viiij.

Quatuor animalium

habentum facies

diversas: les ho

minis: leonis: bo

vis et aquile. d/

cit q. fore vel. ve

re per hominem

figuratur. Dat

the: quia cepl

at humana ges

neratione. Dar

cus et leonem: qe

cepl a clamore i

deserto. Lucas

per vitulum: q. ce

pl. a sacrificio.

Johannes vero

digne p. aquilaz

quia cepl a diu

nitate christi. si

cur eni. aquila cum

ctis. ausbus atq

us volat: et irreuerberat. oculis solis radios incut.

sic iste aleius cereris ascedit: q. dices: In principio erat
verbū: et verbū erat apud deum: et deus erat etibz. Jo. i.
dum in ipm diuinis statis substatia dicitur: quasi mo
re aquile oculos fixit in solem. q. Dixit. p. dis. c. i.
ad s. et z. l. s. hic ponitur textus euangelij qui glo
fare non est meū. r. Sancroz. s. Aug. sup Job. ser
mone. c. xx. z. xv. de clut. dei. c. xxvij. ipse et Ambrosius
super epistola ad Roma. et Theophilus sup Jobem.

g. Docroz. ut Thome. iij. parte. q. lxij. art. v. Scott
super. iii. sente. f. fertur etiam q. tempore concilij cogre
gati fuerunt ad hoc theologi doctores per Clementem
qui hoc tenerunt. t. Duxat. de baptis. malores
in fin. cum suis cocor. nō ob. lxxij. d. c. ii. vt ibi no.

v. Aperuit. Sequebat in constitutione cōsilij etiam
correpta: in audiencia publicata: ut dixit in p. emulo: Q
textus Darchei qui dicebatur in quibusdam libris an
eius sub alio ordine hoc narrare per anticipacionem
intelligi et exponi debebat. hoc remouit Joh. forte
ex eo q. ille textus in Darcheo communiter nō habet:
et anticipario dicitur ab ante et capio: cum ses ante ca
pitur et ponteur postponendus. s. de rescrip. causam.

Sed queritur quid valer at fidem hoc disputatur: qd Questio
hic dicitur de hoc ordine: sine dubio conlunx christi et
etia. q. regenerat a deo gentios: ita formari poterat p
plaga et yndas fluentes christo viuente sicut christus mor
tuus: nec in hoc disputatio hec respicit fidem: sed opinio
hic vanaria derrahit miraculo. cui dicitur eni fuit miracu

BB. iiiij

Liber

lum hoc de corpore mortuo q̄ de ylvo manasse. Item derrahit figure hic posite vt. s. dixi. Item derrahit si dei Job. euangeliste q̄ yltimus euangellū suū scribens norabiliter expressit hunc ordinē: et his respectib⁹ con ciliū hunc ordinē approbat. Porro. Sc̄a pars q̄ duo facit: primo

quandā opinio /

nem reprobatur. se. a Porro doctrinā oēm seu cundo illam p̄t. b positionē temere assertētē a hereticis iudi. c vertente in dubium q̄ subsu car. b Po sitionem. Dicunt

theologī et aristotele hero verbo quo erāt nos velimur: de consil. c. vbi de hoc satiū li. vi. facit autē q̄s er credit id qd̄ ponit. de furestrā. c. vlt. eo. lib. c In dubiū De hereticis. dubius. d Intellectus. De sensitina enī et vegetaria nō sicut opinio: sensitua enī q̄ sensitum q̄ sensus corporoz̄ certū est q̄ corporis corrumpt⁹ et sic non pot̄ dubitari quin sit corporis forma. Item de vegetaria qua vegetarū nutritur et augmētrū sumimus: in prima coicam? brūtis: in sc̄a etiam planis. Sed de Intellectu vel rōnāl sūt corrāria opinio q̄ p̄c̄p̄s fundabat sup̄ rōne predica. Cū enim vnti ri no dico accidentaliter sed per se et essentialiter sit in separabiliter vniuerso ergo forma non pot̄ esse sine materia: p̄p̄ia: sed anima Intellectua cū sit incorruptibilis remaneat corrupto corpe corpori nō vniuerso ergo nō vniuerso corpori: ve forma p̄ se et essentialis. Sed ad q̄ hinc Inductioni respondeat est sciendū: q̄ opinio hinc approbara pro qua facta de cele. mis. in quādam: sic probatur em philosophū. vij. metha. Differentia sumitur a forma re: sed differentia constitutiva hominis est rōnāl: quod de homī dicit rōne ante Intellectus: ergo ipsa est hominis forma. Itz̄ demonstrat̄ ex rōne specie humanae. natura enī rei ostendit̄ ex ipsius operatione: p̄p̄ia vero operatio hominis in p̄tū homo est Intellectus: op̄ret ergo q̄ soritat̄ specie fin̄ illud q̄ ipsius operis est p̄ncipiu. fortis autē specie vniuersoq̄ per propria formam: ex quo relinqutur q̄ p̄ncipiu Intellectus etiam vlaia Intellectua p̄p̄ia hoīs forma. Sed aduersitātē q̄ quanto forma est nobilit̄: rāto plus dominat̄ blē materie corporali et minus et īmergit: plus et excedit sui virtute. vñ alia vegetabilis plus q̄ forma metalli: sensitib⁹ plus q̄ vegetabilis. Intellectualis ergo in nobilitate vlema in tñ excedit in hoīm materiā corporalē: q̄ haber aliquid operationē et virtute in qua corporis materia nō comunitur: que virtus dicit Intellectus. Demonstrat̄ erāt id Arist. v. de anima: q̄ id quo p̄mū aliiquid operat̄ est forma illius cui operatio attribuit̄: sicut quo p̄mo sanat̄ corp⁹ est sanitas: quo p̄mo sc̄e anima est sc̄erita. sanitas q̄ est forma corporis. et scientia forma est anima ad corporis vntionem. Secundo inducit̄ bat̄ id q̄ dicit philosophus. iii. de anima. Hia ergo est forma corporis: et scientia est forma animae. Ceterum est autē q̄ primū quo yluit̄ corpus est anima et cum ylita manifestetur fin̄ diuersas operationes in diversis gradibus yluerint̄ quo primo operamur: vñ quod il locū operū v. ce est aīa. Hia cuius est quo p̄mo nutritur sensim et mouemur fin̄ locū: ergo sūt id quo ad h̄mū intelligim⁹ sicut dicit Intellectus sicut aīa Intellectua ē forma corporis. Et hoc negat̄ op̄ter q̄ invenias q̄d̄ ista actio ei p̄ueniat: experit̄ enī q̄d̄ sc̄ip̄m̄ esse q̄ intelligit. Attribuit̄ autē actio alieni tripliciter: ut p̄cer. v. phys. aut fin̄ se rotum: sicut medicus sanat̄. aut fin̄ prem̄: si eut̄ hō yder p̄ oculū. aut p̄ acclēs: sicut dieticus q̄ al bū edificat̄. q̄ accidit edificatori esse q̄lbū. Cū ḡ dicim⁹

I
andreas intelligere. certū est hoc sibi nō attribui per accidēs. cū h̄ in p̄nū est hō b̄ ipso essentialē p̄dicet. q̄ aut op̄z dicens q̄ h̄ aut intelligat fin̄ se rotū. q̄d̄ et posuit Plato dicens hoīem esse aīam intellectuā. aut dicens op̄ter q̄ intellectus sit alīq̄ p̄ sp̄ius aīc. p̄mū stare non pot̄: q̄ idē ip̄e hō est q̄ p̄cip̄it se in telligere et senti: re: sentire nō nō p̄r sine corpore. vñ op̄ret alām sensitua esse ali-

p̄t: q̄ idē ip̄e hō est q̄ p̄cip̄it se in telligere et senti: re: sentire nō nō p̄r sine corpore. vñ op̄ret alām sensitua esse ali- quā hoīs p̄re re: linquit̄ q̄ intellectus quo andreas intelligit sit p̄ sp̄ius andreas. itz̄ q̄ intellectus alīq̄ mo ip̄o corpore vniuerso. Et līc̄t̄ alīq̄ dixerit hanc vniōnē p̄ specie ēt̄ intelligibili. q̄ duplex h̄ subiectū. Intellectus possiblē. et fauorisnara. alīq̄ aut̄ q̄ intellectus ut motoris corporis. q̄d̄ vñū ēt̄ pa- tēt multis rōnibus. r̄līste due sufficiat̄. Intellectus nō mouet corpus nisi p̄ appetitū. cuius mortis p̄supponit̄ op̄arationē intellectus. H̄d̄ ḡ Ideo intelligit. a. q̄ mouet ab intellectu sed p̄t̄ eccl̄ia q̄ intellectus. lō ab intellectu nō mouet. cludit̄ ḡ vñū ut essentia formā. Item si aīa intellectua se haberet ut motor. certū est q̄ nauis pot̄ esse sine nauta: q̄d̄ hād̄ cā ut motor. ergo erāt posse esse et christus corp⁹ humanū sine aīa p̄supposet̄. q̄d̄ est ēt̄ fidē. s. eo. c. c. s. eo. strūt̄. Cū ergo p̄ncipali in carnatio ordinet̄ ad salutē aīa inuictis suisser incarnatio si aīa nō ēt̄ essentia corporis forma. et p̄ hoc vñ de rationē q̄r̄ opinio h̄ dānta iudicat̄ heretica. q̄ ēt̄ fidē incarnatōis. et erāt q̄ ēt̄ fidē resurrectōis. h̄z enī fides q̄ resurgēt̄ ēt̄ corporis q̄ nunc gestam⁹. ut p̄o. c. t. c. firmiter in fine p̄me pris. sed si aīa nō ēt̄ essentia corporis. ad q̄d̄ resurget̄ corpora nō videm⁹. Teneentes opinionē h̄ reprobat̄: p̄mo inducebat̄ q̄d̄ in p̄cipio dicit̄. Id q̄d̄ rñdet̄ q̄ fin̄ se p̄uenit aīe corp̄i vniuersi. sicut fin̄ se p̄uenit corpori leui sursum esse. et sicut leui manet̄ cū a loco p̄p̄io fuerit separata cū aptitudine et inclinat̄ ad p̄p̄iu locū. ita aīa humana manet̄ i suo p̄p̄io ce: cū fuerit a corp̄e separata habens aptitudine et inclinat̄ōnē naturalē ad corporis vniōnē. Sedō inducēbat̄ q̄d̄ dicit̄ p̄bus. li. de aīa. q̄ intellectus ī separat̄: et q̄ nullus corporis est actus. q̄d̄ nō vñū corpori ut forma. Sed dico q̄ p̄bus Intellectus ī separat̄. q̄ intellectus nō ēt̄ virtus alieni organi corporalis. sicut virtus vñū ouī. cōstāt̄ enī q̄ intellectus nō ēt̄ acē: q̄d̄ possit exercit̄ p̄ aliquā organū corporele sicut visio: h̄z ēt̄ in materia ī q̄p̄ia aīa cuius ēt̄ hec vir̄t̄ est hoīs forma et terminus genitariolē humanae. Et q̄ sit in materia. p̄ba. q̄ physit̄ q̄ homo generat̄ hoīem. dr̄ ergo aīa intellectua separata fin̄ virtute Intellectua q̄d̄ nō ēt̄ aliū organi corporalis. Et si erāt respodet̄ ad id quod tertio dicebat̄: q̄ si intellectus vñt̄ corp̄i ut forma. cū oī corpori habetur determinat̄a materia ī se q̄ intellectus ī separata īhaberet determinat̄a materia. et sicut nō ēt̄ cognitū oīum. q̄d̄ ēt̄ rōne intellectus. Sed dico q̄ h̄ sicut dicit̄ sicut intellectua ēt̄ acē organi corporalis. fateor enī q̄ acē illos vñū cū oī corporis ī manu. et sūt̄ op̄ret b̄ limitari ex materia. h̄z cū aīa intellectua h̄s organis nō vñāt̄: limitari onis nō subtacer. Dicebat̄ q̄t̄ q̄ cū aīa sit q̄d̄ subiectū et habeat̄ et fin̄ se. q̄ alterā forma īsc̄ēt̄ p̄t̄. q̄ forma dat̄ aliquā ēt̄. et sic ēt̄ forma nō ēt̄ īp̄ius forma fin̄ se. aīa ī intellectua h̄s ēt̄ ī fin̄ se subiectū nō vñt̄ corpori ut forma. Ad q̄d̄ rñdet̄ q̄ aīa intellectua illud ēt̄ ī q̄ subiectū īsc̄ēt̄ corporali materia. ex q̄ ī materia et aīa ī se īt̄ua sit vñū. ita q̄ illud ēt̄ īq̄d̄ ex rotū ī cōpositū ēt̄ua ip̄ius q̄. q̄d̄ nō ēt̄ q̄liū formis q̄ nō sunt subiectūs. et

De summa tri. et fide catholica

Ti. I

ppter h̄ia humana remaneat in suo cē destructo eoz / pote: nō aut alle forme. Curius q̄ hoc plen⁹ dīscip⁹ / rete veler videat in summa Thome pte dīma. q̄.lxvi. in / dn. Jo. a. o. **C**atholice fidel. Qd̄ sequit:z postpo / sitū sile ye cuiusaret h̄la? qd̄ ppter in r̄herorles dī: cuz / vocalis eades se / quitur vocalem.

b **P**ertinaciā / er. **P**ertinacia in malo: pseuera / tis in trutre. vñ / genar valde vt / impudenter ce / nes: duras: irre / uocabiles: inido / ellis: obſtinatus / z idē verbū. j. de / viur. ex p̄au. q̄. / pe. e. **A**d h̄ / terla p̄ primo / ponēs de eſe ba / p̄fīm. ſcīdo ſ / ip̄o effecit. Jo. / d. **V**nicū. q̄re / ſi dicat habet / de conſe. diſtīn. / illi. aliud. Jo. a. / e. **D**onus. **A**d / Eph. iii. habe / tur de hac tripli / ci vñtate. z h̄ de exēc. fla. frequēs ad finē. z. j. de ſen . / exō. c. j. z ve dicit Ambro. ll. de tri. z ex̄pōit magiſter / j. ſen. xxi. b. circa p̄ain. cū vñt diem⁹ deu ſvntas ex / diuidit numer⁹ deoꝝ. nec quālitate in deo ponte: q̄ nec / numer⁹ nec q̄ritas in deo ē. Jo. a. f. **D**e In h̄ ver / bo ponit cām efficienſ baptismi. g. **V**nica. Lice / ſe differat qd̄ die ve no. Ber. ſ. e. et. ſuper rubrica. / h̄ **C**onſitendū. vñ in ſymbolo dicit: Conſitendū vñ / baptismi. l. **I**n aqua. Causa materialis. / k. **I**n nomine. Causa formalis. l. **P**erfectio. Si / ne penitentia exerctiſ. de coſe. diſt. iii. ſine penitentia. / m. **R**emediū. Causa finalis. Jo. a. n. **T**heologi. Et canoneſ. de hoc de coſe. di. iii. nibil. z. c. paruili. / h̄ **O**piones. Eſt ſciendū q̄ prima ſuit opi. Dona / tisſtari: q̄ paruili in uirtutē baptizabant: q̄ reprobarata / eſt: z ad ip̄o rōno eſt respōſo ſā baptisi. maiores. Sz / libi dubiū ſi relicit an paruili infundant virtutes / et gratia: qd̄ hic ſoluit. Eſt ergo h̄ ſcīdo q̄ quoq̄dā ſuit opīlo: p̄ pueri nullo modo dans virtutes in bap / tismo: ſi ſolū ab originali mundanū: ſed poſta quādo / decedunt vñt pueri ad etatē adulatā eiſi virtutes i / fundunt ſi ſcīdo innocētā. hāc cōter theologi repro / bar. p̄ id qd̄ habet Ecclesiastes. xi. qd̄ ſonar libi qd̄ ha / beant. xv. dl. qualis in p̄im. quare ſi pueris ante mox / ſenō ſuerint cōceſſe virtutes et gratia informās i mor / te nō conſerſ. z ſi nō ſalubrū: qd̄ eſt fallū. Eſt / rot ad h̄uſ opinionis videt ſuisse ex ignōrātia diſcer / nendi habēti ab accu. Alij diſcerūt q̄ pueris dans vir / tutes et gratia: nō tñ in ſeipſis ſed in ſua radice. ſ. cha / racteris sacramenti: cuius vñtate cū vñtē ſuit ad pfe / cīa etatē: z eiſi pſectis organis ſolure fuerint potenſie / cōfugent grām et virtutes. Eſt Hug. vñdebaſ misce / re hāc opī. prime de conſe. di. iii. nibil. Sed q̄ hoc eſſe / nō poſſit parer: q̄ ſi puer vñtē ſuit in ſuria ante pfer / erat: penitentia in eo nō ſoluerent: z ita nunq̄d̄ haberet / virtutes exp̄lēt. Eſt q̄ porcē ſit aliquo imped / mento ligate nō impedit habēti ſā accu: q̄ dormiſtēs

z vinolent habēti ſā ligatos. Tertio ſuit hic / opīto approbata ve vñtates et grātia dent ſi habi / tu ligato ppter pueritā. ſicut in dormiſtē ppter ſom / nū: ſed dīſcedēt pueritā inclinanſ ad bene operādūz / nūt aliquid ſpirituſancio reſiſtat: z habet de hoc ſigu / ra. j. reg. xvii. ybl / Daul paruili / armatus armis / Saul regis non / porat eis vñt / Holtas: ſic puer / in baptiſmo ar / matus grātia et / vñtutib⁹ pto / ppter inbēcilita / tem illis vñt nō / p̄ quo ad accū. / z q̄ hoc ſit vñt / p̄z: quia cū pue / ri ſicut aduli p / baptiſmuſ effici / ant mēbiā chii / ſti: neccſe eſt q̄ / a capite recipiat / fluſu vel fructu / grātiae et vñt / risculus inſu / xions nō eſt in / pedimentū ex p / te del qn̄ omnes

h̄ liter cōſitendū qd̄ celebratuz / **i**n aqua in noſe patris et filij / et ſpiritu ſancti credimus eſſe / tam adultis qd̄ paruili cō / muniter pfectū remediuſ ad / ſalutē. Ueruz quia ſtūm ad / effectū baptiſmo in paruili / reperiunt doctores quidam / theologi opinioneſ cōtrari / as habuiffere quibusdā ex ip / ſis dicentib⁹ p̄ virtuteſ ba / ptiſimi paruili quidem cul / pā remitti ſed gratiam nō cō / ferri: alij econtra afferente / bus q̄ et culpa eſdem in ba / ptiſimo remittitur: z virtuteſ / q̄ ac informās grātia inſuſtūt

vult ſaluos fieri. z ad agnitionē veritatis ventre. j. ad / Timo. ii. z. ſ. de bap. maiores. ſ. abſt. nec ex pte grē / q̄ ex vi lacramēti oibus pſto eſt. facte de coſe. di. iii. ſi / ne penitentia. nec ex pte ſacramēti qd̄ oibus ſtūtū / eſt: nec ab illo vñtus excludit ve de cre. maiores. ver / cū ergo. nec ex parte paruili: q̄ nec reſiſtit nec reſiſtere / p̄t inſuſtūt grātiae: nec curam⁹ (pſi⁹) reſiſtantia vñt / ge / mitu in baptiſmo. de conſe. di. iii. cū vñtē. z. c. ſe. nec / ex parte ecclie in cultu ſide ſaluat: z que nulli clau / dite gremiū de here. ſug. co. li. vi. nec alquē decipt. p̄z / ii. q. j. de vñtus de dona. p̄ tuas. Huic autē opīniōt ap / probate nō ob. q̄ habet⁹ vñtate ſi abilitate ad accū: ſed / pueri nō ſit abiles ad agedū q̄ ſim virtutes ſunt: ergo / neccſe recipiunt habēti vñtate in bap. Timo. Nam dico q̄ / habet⁹ ſacit abilitate ad accū tollēdo inabilitatē que eſt / impfectione poſcē: nō que eſt ex pte corporis: ve pa / tet in domiſtē. Nec obſtat qd̄ ſi in noua influentia / oportere q̄ recipiunt vel influentia aliter ſe habet: nunc / qd̄ pñtus ſi ait pueri baptizati nō allo modo ſe habet / in instanti poſt baptiſmo ſi prius: q̄ caret vñtate ſe / poſte vñtū liberū arbitriū. Itē nec de ſi ſi aliter ſe ha / bet. Cōcluſis ſi q̄ pueri etiā baptizati grām et vñt / ſes nō recipiunt. Ad qd̄ ſi rōne q̄ lieet ages principale ſt / immobile: ages inſtrumentale aliter ſe habet nūc qd̄ pri / us ad pueri: q̄ nūc ſi nō prius baptizat. ex quo etiā ſe / quifur etiā aliter ſe h̄z baptizat: q̄ nūc ſi nō pñtus ſi / pñtus eft character in ip̄o. Itē cōſtāt q̄ ſine aliqua / ſi inuariabilitate de ſi ſine ſacramēto poſſet grātiae ſe / re: ve p̄z in ſanctificatiōnē in vñtate. de renū. nūt cū p̄dē / in prius. Curius etiā vñtē poſſet in Tho. iii. ſen. di. / iii. z. in. iii. parte ſum. q. lxvi. z. lxv. p̄ **V**irtutes. / De theologi nō eſt opī. inter modernos: ſi de morali / bus ſi ve ſi dīſcūt. dicunt autē vñtates quāſi vñtū ruen / tes et pſeueraſtā vñtate. de pte. di. iii. illa ſia. z. c. ſe. / q̄ **I**nformās grātiae. Nanc multi theologi dicit eſ / ſe ſcīdo in re qd̄ habet⁹ charitatis: ſi q̄ charitas et grā / tiae habet eſt ſcīdo opatiōnē ſi q̄ dicit Hug⁹. xy. de tri.

Liber

I

xvij. loquens de charitate. Nulla est isto vel dono excellentia. Sed omni dono distincto a gratia: ipsa gratia excellenter est: tū q̄ si sic distinguere possent a de virtute separari: t̄ sic alioq; effe deo gratia sed non charus et conuerso. Alij vero dicunt q̄ gratia est habitus q̄ fundat in esset /

etia anima: chari/

tas vero est aliq;

habitus qui sun/

dat in voluntate.

a Ad habitum

de similibus de

bap. malores. &

euīs in. i. glo.

b Omnibus.

Etia sicut recipi

entib; ad cha-

racterem et gratiam

gratis data sed

non ad gratiam fa-

ciliem gratia: ni-

ci cū fieri illa re-

cesserit. de cō. dī.

līj. cū valere. et

c. p. e. **C** San-

ctorum doctorū

modernorum: de

sancris habemus

Augustinū p̄tra

Julianū l. i. de

bap. paruiloꝝ. doc. habemus magistrū. illū. sen. illū. dist.

in p̄m. et ibi Alex. Alber. et Lho. aperius et breuiter

oēs theologi moderni: et cōcordem quo ad virtutes

theologicas. s. fidem: spem et charitatem: sed de virtutibus

moralib; ve iustitia: fortitudine: cōfērātā: prudētia et

alijs de qbus. **xvij.** q. i. q̄ ex his. bene discordat mo-

derni theologi. Thomas et si teneat etiā mores in

fundi. nā ve dieut mores acq̄site nō ordinat ex se in

vleatum finē: nec inclinat q̄ homo sit bene mobilis a

spiritus fano: ergo est fateri illas infusas. Sed q̄ teneat

et trahit rādēt ad h̄ q̄ mores acq̄site colūcte charti-

tati q̄ est forma virtutis virtusq; sufficiet pagi: t̄ sic

nō est necesse ponere as infusas. Inducit etia isti il-

lud p̄b: q̄ frustra sit p̄ plur. et. ve dixi i p̄m. c. s. p̄ vtr-

tures morales acq̄site p̄b h̄ cū theologis finē suū

acq̄screre sine moralib; ifusis. pp̄tū enī et charitati nos

deo vltimo fini cōiungere. Et si fm Augl. recētissima

affectionē q̄ nos deo p̄iūgit: q̄ nō requirit infusas theolo-

gic; q̄ alia virtutes morales stādant. Irē si paruolū in

funderent: q̄ et adulst. s. experimunt et adulst nō si

cre baptrizat: nō plus se sentire sobriū: prudētē: cōfēra-

re vel lustri: q̄ p̄b: q̄ si infunderent sentire deberet. ex

quo eras nō ipedit p̄ vtr; morales si habuit inclinās

q̄ modū nature: q̄ fm P̄m. ii. ethi. Vt res et q̄ ha-

dēcē p̄ficit et op̄ et bonū reddit. q̄ cū sacramenta ba-

p̄fimū sit cōdōia grāt; donās: videt q̄ nō infundatur

adulst nec paruolū. **d** Eligendā. Ergo illa seq-

uenemur. de hoc co. et. c. vno. ll. vi. in vi. glo.

Blusio. **P** Bbates. Sūt due pres. In p̄ia duplex phiblio. In scđa ibi: Si q̄s. Duplex pena. s. iurz et hoīs. cās dedie p̄stteutrii fraus q̄ sepe comitrebāt ad dcre. statutū. s. c. ll. vi. q̄ si p̄t or aliculū dom. Bonit. dīc. p̄ me boñ. ipetrare vole- bat: habebat nece ipetrare boñ. s. si pl̄ expediēbat v̄l placedat et me couenire ferrarie: ipetrabat ibi refcri- tū sub nomine malorū: pura Camaldulēs. Cisterciēs. Cartusianis. et silis cui sverat illa dom. t̄ sic q̄li actor et

reus essent diuersarū dīc. siebat cōmissio in loco vle- nio dīc. Boñ. infra dīcā: et p̄tātē q̄ h̄ multū frequētāt ad exciudēdā dīc. rei. Eodē mō si dom. erat fer- rarie me boñ. p̄ueniebat ferrarie ip̄e maior: q̄b prior lo- ci nō potuisset. Jo. a. Ad euīcētā p̄mitras fz. d. An.

q̄ si actor et reus

sunt eiusdē dīcōes

sl̄s: op̄tētē q̄ ac-

tor iperet i dīc.

de qua sunt v̄ re-

scriptis statutuz

. q̄ cū aut. li. vi.

Si si diverfaz

actor necessitatē

ad impērādum

vel in dīcōe. rel-

vel in p̄pinq̄ua

q̄ dīcā in p̄pila

aut actoris ip̄e /

trare nō pot v̄t

ibi. Scđo p̄mis-

te q̄ p̄ membris

subiectis abba-

tes agere p̄tēt et

appellare. Et

q̄n agētē p̄ferā

tur habetur ma-

teria de ludi. cū

deputat. d. testi-

bus cū olim. de

relig. do. cū venerabilib; et plentē de re-

lam. Imola. **A** Abbates. Solē isti vocari patres

abbates. s. de reg. c. f. **A** lij. Hoc nomē semē

positionē significat facie de h̄. s. c. t. c. sedes. i. li. glo.

G Presidētēs. Ut magistrū hospital' cruciferoꝝ et

et dīcē si denominat priores. ve Camaldulē

lē. v̄l ministeri: vt in ordine minoy. vel quodungs. sit

nomē p̄sidentiū tallocoꝝ v̄l ordīnū cui sublīne hec mē-

bra. Et late intelligas līam sīne sīne plati ordīnū: ve

p̄dixi sīne plati monasterioꝝ habētū mēbra: ve

nouantulū: p̄posītū: fructuālēs: et h̄ sīles.

Et licet nō intellegētē reputo de p̄sidentib; capiūl'

p̄sidentialib; monachos. de quib; sīt. mo. in singul.

z. c. e. q̄ illi enī nō iperat. p̄ monasteris p̄nūlē. si n̄

dareb; q̄ iperētē possent locuz habētē q̄ h̄ dīcē

ex idēntitatē rōnī: z̄ licet de religiōtēs loquātē: idētē

de secularib; q̄ simili modo possent: s. q̄ id rātū b̄ frē

quētātē: ideo d̄ religiōtēs loquātē. h̄ **O**ccastione. s. i

enī cam p̄pīa v̄l capiūl' rātū plati agere vētē: z̄ pro-

illa impērare: nō habētē p̄dīrātē loci v̄l sītē

est mēbrū. **I** Legator. **D** delegator. **S**. **e**. statutū

. s. in nullo. li. vi.

De inferiorib; ordinariis nō est dubius

līam: cū in eis locū nō habētē decretē. statutū. s. id q̄ h̄

de offi. ordi. c̄tēs. z. c. ve litigatēs. li. vi.

K Couenire. In actore loquētē nō in reo. h̄lēc est

si ego Boñ. p̄ mēbrū Boñ. solo p̄ueniebat ipsius mēbrū

malorū q̄ est dīcē. aretine nō poterē impērare Boñ.

sed aretij: v̄l in loco vleino infra dīcā fz formā decre-

statutū. s. cū aut.

Identificatē enī qua hic idē fungit ad

ministratō mēbrū et suis malorū in reo. sauvētē Indu-

cta: in corū grauamē retozqueri nō debet de reg. sur.

q̄b ob gratiā. li. vi. cū suis cocoz. priorē aut illi mēbrū

boñ p̄ueniebat Boñ. ve ibi. h̄. cū vero. et q̄b dīcī p̄sī p̄cē

dit hoc posito q̄d etiā in reality cōsiderat loci domicilii

li. ve no. in pal. h̄. cū boñ in glo. olim dicebamus.

I Coram quib; De loco erat dubius. de personis

no: sed forsan hoc intendit q̄ si ts qui impearat a p̄li-